

عنوان مقاله:

رابطه شخصیت پویا با ایجاد شبکه ارتباطی با میانجیگری خشنودی شغلی بین پرستاران

محل انتشار:

مجله ارگونومی، دوره 5، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد بابامیری - مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، گروه ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

رشید حیدری مقدم - گروه ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

بهنام محمدی - کارشناس ارشد روانشناسی صنعتی و سازمانی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

یونس محمدی - مرکز تحقیقات مدل سازی بیماری های غیرواگیر، گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین شخصیت پویا با ایجاد شبکه ارتباطی با میانجی گری خشنودی شغلی انجام شده است. روش کار: در این مطالعه طرح پژوهش از نوع همبستگی، از طریق الگویابی معادلات ساختاری (Structural Equation Modeling) است. جامعه مد نظر پژوهش حاضر تمام پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی شهر همدان بودند که براساس روش نمونه گیری تصادفی ساده تعداد 300 نفر به عنوان نمونه پژوهش حاضر انتخاب شدند. ابزارهای استفاده شده در این تحقیق مقیاس شخصیت پویای Bateman و Crant، پرسشنامه خشنودی شغلی کلی Roth و Brayfield و زیربعد ایجاد شبکه ارتباطی پرسشنامه رفتارهای پویای Ashford و Black بودند. ارزیابی الگوی پیشنهادی با استفاده از روش همبستگی و تحلیل مسیر و با استفاده از نرم افزارهای SPSS و AMOS نسخه 18 انجام شد. یافته ها: نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین شخصیت پویا با خشنودی شغلی و ایجاد شبکه ارتباطی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. نتایج تحلیل مسیر از برازندگی الگو با داده ها حمایت کرد. یافته ها نشان داد که خشنودی شغلی، رابطه بین شخصیت پویا با ایجاد شبکه ارتباطی را میانجی گری می کند. نتیجه گیری: خشنودی شغلی موجب تقویت تلاش افراد با شخصیت پویا برای ایجاد شبکه ارتباطی می شود و شبکه ارتباطی شغلی را گسترده تر می کند.

کلمات کلیدی:

شخصیت پویا، ایجاد شبکه ارتباطی، خشنودی شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/991933>

